

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

Εσωτερικού:
Ετήσιον 15
Εξαμηνίον 8
Εξωτερικού:
Ετήσιον 20
Εξαμηνίον 12

Αι συνδρομαί αμείνουνται εις διενεχθέντα ταχυδρ. επιταγὰς και γραμμάτια της βουλγ. τραπέζης. δι' επιστολής επί συστάσει.

Τὰ γραφεῖα τῆς «Ὀδησσοῦ» ἐν τῷ Α' τμήματι Ἀριθ. 534.

ΟΔΗΣΣΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ-ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΤΡΙΤΗΝ, ΠΕΜΠΤΗΝ ΚΑΙ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΤΙΜΑΙ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΩΝ

Ἐν τῇ Α' σελίδι ὁ στίχος λ. 2
Ἐν τῇ Β. » » » 1
Ἐν τῇ Γ. » » » 2,50
Ἐν τῇ Δ. » » » 25

Διὰ διαρκείας ἀγγελίας γίνονται ἰδιαιτέραι συμφωνίαι

Τὰ πρὸς τὴν «Ὀδησσοῦ» ἀποστέλλομενα χειρόγραφα διλοῦνται τὸν τόπον τῆς προελεύσεως καὶ διὰ ἐνυπόγραφου δὲν ἐπιστρέφονται· τὰ δὲ μὴ τοιαῦτα δὲν λαμβάνονται ὅτι ὀφείλ.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ

Χ. Α. ΛΑΜΠΡΙΔΗΣ

Ἀλευθυντέον: A la direction du Journal «Ὀδησσοῦ».

ΦΥΛΛΟΝ ΤΟΥ ΠΑΡΕΛΘ. ΕΤΟΥΣ ΤΙΜΑΤΑΙ 5 ΛΕΒΩΝ

ΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΠΡΟΔΗΡΟΝΟΝΤΑΙ

ΤΑ ΠΑΡΕΛΘΟΥΣΤΑ ΦΥΛΛΑ ΤΙΜΩΝΤΑΙ ΛΕΒΩ.

Ο ΗΓΕΜΩΝ

Ἐν τῷ ἐπὶ τῇ λήξει τῆς Εκθέσεως γεύματι τὴν ἐξῆς πρόποσιν ἤγειρεν ὁ πρωθυπουργὸς κ. Σ. Σταμιτολάφ ὑπὲρ τῆς Α. Β. Υ. τοῦ Ηγεμόνος Φερδινάνδου:

Κύριοι,

«Ὅτι τὸ βοηγαρικὸν ἔθνος βαίνει ἐπὶ τὰ πρόσω, τοῦτο καὶ τυφλὸς ἂν ἤ-τό τις, δὲν ἰδύνατο νὰ μὴ ἐκτιμήσῃ καὶ ὁμολογήσῃ. Ἡ ἐπιτυχία αὕτη οὐδέποτε θὰ ἐπραγματοποιεῖτο, ἂν μὴ ἐπρίσκειτο ὁ δυνάμενος νὰ διαδεχθῇ τὸν χηρέοντα βουλγαρικὸν θρόνον. Ἰνα κυβερνηθῇ ὁ βουλγαρικὸς λαὸς, εἶχεν ἀνάγκην ἡγεμόνος, τοιοῦτον δὲ εὔρεν ἐν τῇ προσώπῳ τῆς Α. Β. Υ. τοῦ Η-μόνος ἅμα τῇ ἀναρρήσει εἰς τὸν θρόνον τοῦ ὁποῦν, ἤρξατο διὰ τὴν Βουλγαρίαν νέον εἰρηνικὸν στάδιον, συντελέσαν. εἰς τῆς ἀνάπτυξιν, τοῦ πλούτου τῆς χώρας. Τοῦτο πάντες βλέπετε, ἀποδεικνύουσι δὲ καὶ οἱ ἐξωτερικοὶ τῆς Βουλγαρίας φίλοι. Τὸ μέλλον τῆς Βουλγαρίας, συνεδέθη στενῶς μετὰ τῆς Α. Β. Υ. τοῦ Ηγεμόνος Ημῶν. μετὰ τοῦ ὁποῦν καὶ τοῦ ἔθνους ἐφίσταται ὡς στενότερος, δεσμός ἢ «ὁμόνοια». Ἡ ἀγάπη καὶ ἡ ἐμπιστοσύνη, αἵτινες πρότερον ἦσαν, ἐκτεθειμέναι εἰς τὴν διάκρισιν διαφόρων ἐναντίων ἀνέμων καὶ ἀφίσταντο, διαφόρους καταστονισμοὺς, ἤδη θριαμβεύουσιν ἐν τῇ χώρῃ, ἵτις, ὑπὸ τὴν κυριαρχίαν τοῦ ἀγαπητοῦ Ημῶν Ηγεμόνος, ἀναπτύσσεται, ὀφείλει δὲ νὰ θεωρῇ, ἐαυτὴν εὐτυχὴ κυβερνωμένη ὑπ' αὐτοῦ. Διὰ τοῦτο, κύριοι, προπίνω ὑπὲρ τῆς Α. Β. Υ. οὗ ὁ φαεινὸς ἀστὴρ εἶδε νὰ ὀδηγῇ τὸ βουλγαρικὸν ἔθνος εἰς εὐτυχὲς καὶ λαμπρὸν μέλλον, μέχρι τοῦ σημείου εἰς ὃ προώρισεν αὐτὸ ἡ εἰμαρμένη.

«Ζήτω ἡ Α. Β. Υ. ὁ Ηγεμὼν Φερδινάνδος ὁ Α'»

Ἡ ἀνωτέρα πρόποσις ἐνέχει ἐν ἐαυτῇ πᾶσαν τὴν ἀληθὴ δράσιν τῆς Α. Β. Υ. τοῦ Ηγεμόνος Ημῶν ὅστις ἀναλαβὼν τὰς ἡνίας τοῦ βουλγαρικοῦ θρόνου, ἐν τῇ μέσῳ τόσῳ ἀντιξοῶν καὶ χαλεπῶν περιστάσεων, κατ' οὐδὲν ὀλιγόρησε τῆς ἐκπληρώσεως τῶν ὑψηλῶν καθηκόντων αὐτοῦ, ἐργασθεὶς σεντόνως καὶ μετὰ πατρικῆς τῇ ὄντι στοργῆς, ὑπὲρ τῶν ὑπὸ τὸ σκῆπτρον αὐτοῦ ὑπῆκοαν, ἀνευ διακρίσεως φυλῆς ἢ θρησκείματος. Ὁ Βουλγαρικὸς λαὸς δὲν ἐλησμόνησε βεβαίως ἐν τῇ μέσῳ τῶν κοχλαζόντων παθῶν ἀντιδράσεως, τὴν εὐαίσθητον καρδίαν Ηγεμόνου νεαροῦ ἀλλὰ φιλοδικαίου, ἀψηφίσαντος τοὺς χαλκεύοντας

αὐτοὺς κατὰ τῆς ἐθνικῆς ἀναπτύξεως τῶν βουλγάρων καὶ τοῦ ἐλευθέρου αὐτῶν πολιτικοῦ βίου, καὶ ἀναλαβόντος τὴν ἄοκνον ἐργασίαν ὑπὲρ τοῦ ἔθνους οὗ ἡ κοινὴ ψῆφος ἐτάξατο αὐτὸν φρουρὸν καὶ προστάτην τῶν δικαιωμάτων του.

Ὑπὲρ τοῦ ἐν Βουλγαρίᾳ ἑλληνισμοῦ ἡ Α. Β. Υ. οὐχὶ ἀπαξ ἔδειξεν αἰσθήματα ἀγάπης καὶ εὐλκρινοὺς συμπάθειαις, πολλάκις ἐκφρασθεὶς ευμενῶς καὶ ὑπὲρ τῶν ἑλληνικῶν γραμμάτων, ὧν τόσον διασώτης τυγχάνει, ἀλλ' ἔσχεν καὶ ἐκ τοῦ ἐν Βουλγαρίᾳ ἑλληνικοῦ ὑπηκόου πληρώματος, ὡς ἀνταπόδομα, δειγνὰ πιστῆς ἀποσιώσεως, καὶ ἐξεδιδασμένης ἀγάπης, διατρανωθέντα οὐχὶ ἀπαξ τῇ Α. Β. Υ. ἐν τῇ καθόλῳ ἐν Βουλγαρίᾳ δράσει. Τῆς, εὐχομένου δὲ αὐτῇ δυναστείας ἀσάλευτον, καὶ ἀγούσαν εἰς τὰς ὁδοὺς τοῦ καθήκοντος καὶ τῆς Ηγεμονικῆς εὐκλείας.

ΕΞ ΕΛΛΑΔΟΣ

(τακτικὸν ἡμῶν ἀντάποκριτόν.)

Ἀθήναι, 1 Νοεμβρίου 1892.

—Ο—

Πρὸ δύο ἀκριβοῦς ἡμερῶν περιήλθον εἰς χεῖρας μας τὰ τελευταῖα δύο φύλλα τῆς τριῆς κατ' ἑβδομάδα ἐκδομένης ὁμογλώσσου καὶ ὁμοδόξου ἀξιολόγου ἐφημ. τῆς ΟΔΗΣΣΟΥ ἥτις ἀθροῦς βιοῦσα ἐν τῇ κέντρῳ τῆς διπλωματικῆς πλεκτικῆς καὶ τῶν ἀντιξοῶν συμφερόντων τῶν Μ. Δυνάμεων, φρονῶν ὅτι ἐκπληροῖ τὴν ἀποστολὴν τῆς κατὰ ὁμῶς ὁμῶς γνῶμην τῶν ἀναγνωσάντων αὐτὴν ὑπὸ δεκάδος χθὲς πολιτευομένων. Ἡ Ἑλλὰς ἀποροφημένη ὁλοσχερῶς ἀπὸ τῆς ἐσωτερικῆς δυσεπύλπτου αὐτῆς μερίμνας ἀκουσίως ὀλιγοῦται ἐν τῇ ἐκπληρώσει τῶν ὑψηλῶν αὐτῆς διέψεων συντηροῦσα εἰδικὰ πρακτορεῖα ἰδυνάμενα παρ' ἱκανῶν καὶ ἀρμοδίων προσώπων ἐν τῇ Βαλκανικῇ ἐκείνῃ τοῦ Αἴμου χώρα ἐνθα ἐφίστανται ὕφιστα τοῦ ἑλληνισμοῦ συμφέροντα πλήρες ναύτιον ἐν πλήρει τῶν Κυβερνώντων ἀγνοίᾳ. Ἡ ἐσχάτως δὲ ριφθεῖσα παρὰ τοῦ δημοσιολόγου καὶ διακεκριμένου Ἀσκληπιάδου Καραπάναγιώτου γνῶμη τῆς ἀποκλειστικῆς συγγραφῆς δημοσιογραφικοῦ τμήματος ἐν τῇ ὑπουργείῳ τῶν ἐξωτερικῶν εἶναι ὅντως ὑγιὲς ἀσπαστὴ παρ' ὅλων ἀνεξαιρέτως τῶν βιωσάντων ἐν τῇ

ἀλοδαπῇ καὶ γινωσκόντων ἐκ τοῦ σύνεγγυς τοὺς ὑπονομεύοντας καὶ αὐτὴν τὴν ὑπαρξίν τῆς πτωχῆς Ἑλλάδος. Πλὴν δυστυχῶς ἐν Ἑλλάδι ὀφίστανται σωροὶ ἐκκρεμῶν ζητημάτων δεόντων ταχύτεραν διακρίνισιν καὶ τοὶ φρονεῖ ὁ πρῶτον σύμβουλος τοῦ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργοῦ ὅτι ἐγκατάστασις τοιοῦτου τμήματος πρὸς ἐπιβλεψίν τῆς καθόλου δημοσιογραφικῆς κινήσεως εἶναι λίαν ἐπείγουσα ἀτελούμενα πολλὰ δυσεξερευνήτα μυστήρια ἀποβαίνοντα ὁλέθρια εἰς τὴν λειτουργίαν τῆς ἐκτίστοτε Κυβερνητικῆς μηχανῆς.

Η ΓΕΝΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ

Ἡ ἑλληνικὴ αὐτοῦ παροικία ἀποτελοῦσα σὺν τῇ ἐν Κων/πόλει τῷ δευτέρῳ τοῦ ἑλληνισμοῦ κέντρῳ ἐγκαίρως θὰ ἐπληροφορήθῃ διὰ τῆς «Ὀδησσοῦ» τὴν ἐκδασιν τῆς ἑλληνορωμουνικῆς ρήξεως ἣν μετ' αἰδοῦς ὅσῳ καὶ ἀναγκαστικῶς θ' ἀναφέρῃ ἡ ἱστορία ἀποδιδέουσα εἰς τὰ ὑπεκινήσαντα ταύτην λαοποδονικὰ ὅλως αἰτία σιγματίσαντα τὴν ἀφρονα ρωμουνικὴν Κυβέρνησιν. Τὸ φλέγον ἤδη τῆς ἡμέρας ζήτημα εἶναι ἡ εἰς Ἑλλάδα ἀποστολὴ τοῦ ἀγγλοῦ οικονομολόγου Λόου ὡς καὶ ἡ τοῦ Ροῦ ἐκ μέρους τῆς Γαλλικῆς Κυβερνήσεως ἥτις προσκολλῶσα τὸν ἀπεσταλμένον τῆς παρὰ τῇ ἐνταύθα Γαλλικῇ Πρεσβείᾳ ἐξητήσατο ἐν πρώτοις τὴν ἐπὶ τούτῳ ἄδειαν τῆς ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως ἥτις μὴ διατάξουσα ποσὶς προνοήσεων ὡς χθὲς ἐθροῦλετο καὶ τὴν Κυβέρνησιν Καπρίσιν ὅπως εἰ, βούλῃται προῖν εἰς τὸ αὐτὸ τῆς ἐξελέξεως τῆς οικονομικῆς καταστάσεως διὰ τῆς ὁδοῦ. Ὁ ἀγγλὸς οικονομολόγος ἀναχωρεῖ τὴν προσεχὴ Πέμπτην ἐκπληρώσας ἐν ὁρῶν τὴν τεταρτημένην αὐτῇ ὑπηρεσίαν. Κατ' ἰδιαιτέρας ἡμῶν πληροφορίας ὁ ἀγγλὸς οικονομολόγος ἐν τῇ οικονομικῇ αὐτοῦ ἐκθέσει ἐξαιρεῖ τὴν ἀνθηρότητα καὶ αὐτάρκειαν τοῦ ἑλλήν. ἔθνους εὐθὺς ὡς ἀπαλαγῇ τοῦ ἐπιδόλου τῆς σήμερον, ὃν ὡς μὴ ὀφείλῃ ἑλληνοὶ πολῖται ἐκ προσωπικῆς πρὸς τὸν Τρικοῦπην ἐμπειθείας, ἐξογκοῦσι μεγαλύνοντας αὐτὸν εἰς χρεωκοπίαν. Δὲν εἶναι τοῦ παρόντος νὰ ἐπισκοπήσῃμεν τὴν καθόλου πορείαν τῆς κυβερνήσεως ἐπιφυλακτικῶς προσεχῶς ὁμολογούντες ἐν τούτοις, ὅτι ἐάν ὑποτεθῇ ὅτι τὸ σκάφος τῆς Πολιτείας ἀντιμετώπισε πρὸ ὀλίγων μηνῶν ἀγρίαν οικονομικὴν θύελλαν, ἣν ἄλλοι προκατοχοὶ ἐσπείραν καὶ ἣν ἀφῶδες νῦν θὰ σπείρωσι οἱ νῦν κυβερνῶντες, ἀνα-

τιμῶν τῶν ἐν τοιαύτῃ λαίλαπι οὐδεὶς πηδαλιούχος θεωρεῖται κρατερώτερος τοῦ νῦν πηδαλιουχοῦντος Χαρίλ. Τρικοῦπην ὅτινι ἄλλως τε σύσσωμος ἡ Ἑλλὰς ἐνεχείρησε τὰς ἡνίας. Ὁ κ. Τρικοῦπης διαπνέεται ὑπὸ τῆς στερεῆς πεποιθήσεως ὅτι ἡ Ἑλλὰς θὰ ὑπερπηδῇ τὰς σημερινὰς ἀμυχανίας καὶ ὅτι διὰ τῶν ὑποδηθῶν νέων ὁλως καὶ προκειμένων νὰ ἐκπληξῶσι τοὺς ἐντρίβεστέρους τῶν πολιτευτῶν νομοθετημάτων ἡ Ἑλλὰς θ' ἀντιμετώπισῃ ἀξιοπρεπῶς τὰς πρὸς τοὺς δανεινοιστάς τῆς ὑποχρεώσεις. Ἡ βουλὴ διατελεῖ ἐτι, μεθ' ὅλας τὰς κακοβούλους διαδόσεις σύσσωμος καὶ ἐνθουσιώδης ὑπὲρ τῶν διαθημάτων τῆς Κυβερνήσεως ἥτις ἐρείδομένη ἐπὶ τὴν πρωτοφανῆ πλειοψηφίαν θὰ προβῇ ἐλευθερότερον ἀπληραγμένη παντὸς πασιπαικτοῦ δεσμοῦ τὸ εἰς μέγα ἔργον τῆς ἀνορθώσεως τῆς διδληθείσης οικονομικῆς πίστεως τῆς καλῆς μας ὁλως Πατρίδος.

Τὰ μέλη τοῦ ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἐργάζονται κατ' ἰδίαν ἀνεκδοτῶς ὑπὲρ τῆς βελτιώσεως τῶν κακῶς ἡ πλημμελῶς κειμένων. Ἀνάγκη πρὸ παντὸς ἄλλου νὰ ἐξαρῶμεν τὴν ἀκαταγώνιστον ἐργασίαν τοῦ ἐκ Παρονασσίδος βουλευτοῦ καὶ ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης κ. Αναργύρου Σιμπούλου, ὅτινι ἐορτάζοντι τὴν ὀνομαστικὴν τοῦ σήμερον ἐορτήν, εὐχεται αὐτῷ τὸ Πανελλήνιον μακράωντα τὸν βίον ἐπ' ἀγαθῇ τῆς λειψανδρούσης Πατρίδος. Ὁ Ἀναργ. Σιμπούλος εἶναι ὡς γνωστὸν ὁ Leon Say καὶ Beaulien τατοχρόνως τῆς Ἑλλάδος. Ἀρχαιότερος ὢν τῶν πολιτευομένων βουλευτῶν ὑπῆρξε πρόμαχος τοῦ τρικοῦπικοῦ συμπαγοῦς κόμματος ὑπὲρ τῆς προσωπικῆς τοῦ Σιμπούλου ἐργασίας τὸ πλειστον αὐτῷ ὀφείλει. Ἀνεκὰθεν ὑπῆρξεν ὁ εἰσηγητὴς ἐπὶ τοῦ Προϋπολογισμοῦ καὶ εἰς τοῦ ὁποῦν τὰ ἰσχυρὰ ἐπιχειρήματα εἰσῆγα καὶ αὐτὸς ὁ ἀντιπολιτευόμενος τύπος. Ἀντιπολιτευομένης δὲ οὖσης τῆς τρικοῦπικῆς ομάδος μόνος ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης νῦν ὑπουργὸς τέναίττετο ὡς οἱ γάλλοι ὑστέρως λέγουσι, εἰς τὰς οικονομολογικὰς τῶν κυβερνησάντων ἀξιώσεις. Καὶ ἤδη ἐν τῇ Βουλῇ κατέχει περίθλεπτον θέσιν θεωρούμενος ὡς ὁ μόνος διάδοχος τοῦ τρικοῦπικοῦ κόμματος εἰάν ὅχι τι πλεόν. τοιοῦτον ὄντος τοῦ Αναργύρου Σιμπούλου δὲν ἐχῶρει ἀμφιβολία ὅτι καὶ νομοθέτης θ' ἀνεκίρῳσσετο ἀναλαμβάνων τὴν διὰ τὸν τοῦ ὑπουργείου Δικαιοσύνης. Τὰ εἰς τεύχη ἐκδοθέντα νομοσχέδια περὶ ἀναγκαστικῆς ἐκτελέσεως καὶ

περί τῶν καθηκόντων τῶν Εἰσαγγελέων κλπ. εἶναι ἀναμφιρρήτως ἔργα προδίδοντα ἰσχυρὰν διάνοιαν καὶ πρωτοφανή εὐρυμάθειαν. Εὐὶ τοῦτο θὰ ἐπανέλθωμεν προσεχῶς ἐπικαλούμενοι τὴν γνώμην περὶ τῶν νομομαθῶν.

— Δ. Ζφδς. —

Βάρνα τῇ 10 Νοεμβρίου 1892

ΕΝ ΤΗ ΒΑΛΚΑΝΙΚῃ

Επὶ τῇ λήξει τῆς ἐκθέσεως, ἐν τῇ παρατιθέντι γέφυρᾳ πολλὰ ἡ γέρθησαν προπόσας, ἐξ ὧν δύο περιβάλλονται ἱστορικὸν χαρακτήρα καὶ ὑπαγορεύουσι προαιωνίους πόθους ἀποβλέποντας εἰς τὴν εὐδαιμονίαν τῶν λαῶν τῆς Βαλκανικῆς.

Αὕτη ἐστὶν πολιτευτοῦ τινος, οὗ μᾶς διαφεύγει τὸ ὄνομα, ὑπὲρ τῆς συνεννόσεως τῶν λαῶν τοῦ Αἰμοῦ· ἰδέας ἧς τὰ ἀποτελέσματα ἀφ' ἐνυπνίου οὐ γνωστὰ χρίζουσιν ἰδίας ἀναπτύξεως, οὐχὶ ἁπλῶς δὲ ἐν ταῖς στήλαις τῆς «Οδησοῦς» διευπλώθησαν κατὰ τρόπον, καθ' ὃν αἰρομένων τῶν μεταξὺ τῶν λαῶν τῆς Βαλκανικῆς παρεννοήσεων, εὐκολωτάτῃ θὰ ἀπέβαιεν ἡ μεταξὺ αὐτῶν συνεννόησις.

Ἡ μεγάλη ἀντίθεσις συμπερόντων καὶ βλέψεων ἦτις μέχρι τοῦδε διακρίνει τοὺς λαοὺς τῆς Βαλκανικῆς, ἐν τῇ ἐλπίδι τῆς περισυλλογῆς τῆς κληρονομίας μεγάλου, ἀλλὰ ψυχorroαγούντος ὁργανισμοῦ, ἡρξάτο βαθμὴδὸν ἐκλείπουσα τῶν ἐνδιαφερομένων κατανοήσαντων, ὅτι τοιαύτην σκολίαν ὁδὸν βαίνοντες, αἰετοτε θὰ καθίστανται θηριόλωτοι καὶ θύματα τῶν ἰσχυρῶν.

Εἶναι ἀληθές καὶ ὀφείλομεν νὰ τὸ ὁμολογήσωμεν, ὅτι ὁ βουλγαρ. τύπος ἅμα τῇ ἐμφανίσει τῆς ἰδέας περὶ διαιρέσεως τῆς Μακεδονίας εἰς ζώνας ἐπιρροῆς, καὶ ἰδίᾳ ἀπὸ τῆς πραγματοποιήσεως τῆς ἀνὰ τὴν Ἰλλυρικὴν περιουσίας τοῦ ἐξόχου ἑλληνος πολιτευτοῦ κ. Τρικούπη, καὶ τῆς παρουσίας αὐτοῦ ἐν ταῖς δύο πρωτευούσαις ἐκ τῶν παραγόντων τοῦ ἀνατολικοῦ ζητήματος τῇ Σοφίᾳ καὶ τῇ Βελιγραδίᾳ, παρῶς οὐκ ἴσταντο τὰ ἀπρηχαιωθέντα πάθη μεταξὺ τῶν διαφόρων λαῶν, καὶ ἐπέριπτε ἐν τῇ προσώπῳ τοῦ διαπρεποῦς πολιτικοῦ κ. Τρικούπη τὴν μορφήν, τοῦ ἱεροφάντου τῶν ἀποδιδόμενων τῇ Ρωσσίᾳ θεωριῶν, καθ' ἃς ὁ κ. Τρικούπης ἐλθὼν ἐν Σοφίᾳ ἐζήτει διήθεν νὰ προκαταλάβῃ τὸ δημόσιον φρόνημα ἐν Βουλγαρίᾳ ὑπερ εὐπίστος θὰ ἀπέβλεπε πρὸς τὴν ἡθικὴν ἐπιρροὴν τοῦ ἑλληνισμοῦ ἐν τῇ Αἰμῳ καὶ διὰ τῇ Μακεδονίᾳ.

Εἶναι ἀληθές, ἵνα ἄρμεν δικαιοί, ὅτι εἰς τὰς εἰκοτολογικὰς ἐκείνας σκέψεις ἵχθη ὁ βουλγαρικὸς τύπος, ἐκ τῶν βεβουλευμένων ἐκείνων διαδόσεων τοῦ αὐστρ-ουγγικοῦ τύπου, καὶ ἰδίᾳ τοῦ ἀντιπροσωπευομένου ὑπὸ τῶν ἀπογόνων τοῦ Σήμ, ὅστις προβλέπων τὰ ἀγαθὰ ἀποτελέσματα ἅτινα πορισθήσονται οἱ λαοὶ τοῦ Αἰμοῦ ἐκ τῆς μεταξὺ συνεννόσεως καὶ τὴν

ἐκείθεν ζημίαν τῶν πατρῶνων του, οὐκ ἐπαύσατο διαβάλλων καὶ Ἑλλάδα καὶ Σερβίαν καὶ ἐργαζόμενος σκοπίμως ὑπὲρ τῆς ματαιώσεως τοῦ μελετωμένου σκοποῦ.

Εὐτυχῶς οἱ λαοὶ τῆς Ανατολῆς ἀρκοῦντως ἐπειραματίσθησαν. ὥστε δὲν ἔχουσι τὴν ἀφέλειαν νὰ παραδέχωνται ὅτι ἡ πολιτικὴ τῶν ξένων προάγεται ἐκ φιλαγάθων ὑπὲρ αὐτῶν αἰσθημάτων, ἀλλ' ἐξ ἰδίων βλέψεων καὶ συμπερόντων, ἡ δὲ ἐν Φιλιππουπόλει ἐγερθεῖσα ὑπὸ βουλγάρου πολιτευτοῦ πρόποσις ὑπὲρ τῆς «συνεννόσεως τῶν λαῶν τοῦ Αἰμοῦ» δεικνύει ὅτι καὶ ἐν Βουλγαρίᾳ ἡρξάτο μορφομένη ἡ ἰδέα τῆς μετὰ τῶν γειτόνων συνεννόσεως τοῦτο δὲ καταδεικνύει ὅτι καὶ παρ' ἐκείνοις ἐδραῖωθη πλέον ἡ πεποίθησις ὅτι οἱ διὰφοροι λαοὶ τῆς Ἰλλυρικῆς χερσονήσου κέκληνται ἡμέραν τινὰ νὰ ζήσωσι πλησίον ἀλλήλων, ὑπὸ τὴν αἰγίδα καὶ τὸ κράτος τοῦ νεωτέρου πολιτισμοῦ.

Σβς.

Ἡ ΑὐΣΤΡΟΤΟΥΡΚΙΚΗ ΣΤΡΟΤΣΙΣ

Υπὸ τὸν ἄνω τίτλον γράφουσιν ἐκ Κων/πόλεως τῇ «Σημαφόρῳ τῆς Μασσαλίας» ὑπὸ ἡμερομηνίαν 8 Νοεμβρίου (ν. ἡ.)

«Σύγκρουσις τις προέκυψε πρὸ τινων ἡμερῶν μεταξὺ Τουρκίας καὶ Αὐστρ-ουγγαρίας, ἀλλὰ κολακεύομαι νὰ ἐλπίζω ὅτι δὲν ἀπειλεῖ νὰ διαταράξῃ τὴν εἰρήνην οὔτε τῆς Εὐρώπης ἀλλ' οὐδ' αὐτῆς τῆς Ανατολῆς. Πρόκειται ἁπλῶς περὶ τινος συμβάντος ὃ διέπραξαν ναῦται τινες εὐθυμοῦντες, οἵτινες ἔδειραν Ἑλληνὰς τινὰς ἐν τῇ ἀριστοκρατικῇ πολίχνῃ Βουγιούκδερέ.

Τὸ συμβάν ἐγένετο τὰς τελευταίας ἡμέρας τοῦ μηνὸς Οκτωβρίου, ὀλίγας ἡμέρας ἀφ' οὗ ὁ πρέσβυς τῆς Αὐστρίας ἐγκατέλειψε τὸ θερρινὸν τῆς πρεσβείας μέγαρον ἵνα ἐγκατασταθῇ εἰς τὸ ἐν Πέραν τοιοῦτον. Τινὲς τῶν ναυτῶν τῆς αὐστριακῆς θαλαμηγοῦ «Ταυρίς» εἰσελθόντες ἐν τινὶ οἰνοπνευματοπωλείῳ, ἐπὶ πέραν τοῦ μετρουτοῦς νενοθυμένους οἶνους κατηλείου. Εκεί ὑπῆρχον καὶ τινες Κεραλλήνες γνωστοὶ ἐν ὅλῃ τῇ Ανατολῇ διὰ τὸν ὀξύχολον καὶ ἐκδικητικὸν αὐτῶν χαρακτήρα, οἵτινες ἐνοχληθέντες ἐκ τῆς ἀκοῆς τῶν ψαλλομένων θαλαμικῶν ᾠσμάτων, προὐκάλεσαν ἔριδα μεταξὺ τῶν αὐστριακῶν ναυτῶν. Ἐκ τῶν λόγων κατήντησαν εἰς τὰ ἔργα, καὶ τὸ πρᾶγμα θὰ περιωρίζετο μέχρι τοῦ σημείου τούτου, ἂν μὴ οἱ αὐστριακοὶ ναῦται συνελάμβανον τὴν παράλογον ἰδέαν νὰ ζητήσωσι προστασίαν παρὰ τῆς ἐν τῇ λιμένι θαλαμηγοῦ.»

«Ὁ πλοίαρχος Πετρόβσκη διοικητῆς τοῦ ἀτμοπλοίου πληροφορηθεὶς ὅτι οἱ ναῦται τοῦ ἡλθον ἐν χεῖρας μετὰ τῶν Κεραλλήνων ἀπεβίβασεν σῶμα ἐνόπλων εἰς τὴν ξηρὰν οἵτινες παραταχθέντες ὥς, εἰς μάχην ἐξυλοκόπησαν ἄνηλσως τοὺς Κεραλλήνας, οἱ ὅποιοι

ἀπεσύρθησαν ἱκανῶς τραυματισθέντες.

«Τὴν αὐτὴν ἡμέραν ὁ διοικητῆς τῆς ὀθωμανικῆς ἀκταιωροῦ καὶ ὁ ἀστυνόμος Βουγιούκδερε, ἐποίησαντο ἐκθεσιν πρὸς τὴν Πύλιν, ἦτις ἀμέσως τὴν ἐπαύριον ἀπηύθυνε διακοίνωσιν πρὸς τὴν αὐστριακὴν πρεσβείαν διαμαρτυρομένην ἐπὶ παραβιάσει τοῦ ἐδάφους καὶ προσβολῇ τοῦ διεθνούς δικαίου. Ἐτέρα διακοίνωσις ἀπηυθύνθη ἐν Βιέννῃ διὰ τῆς ὀθωμανικῆς πρεσβείας, ὃ δὲ κόμης Καλνόκυ οὐχὶ ἄνευ μικρᾶς ἐκπλήξεως εἶδε τὸν θόρυβον ὃν ἡγεύσαν οἱ Τούρκοι ἐπὶ ἀσημάντῳ γεγονότι. Ἐν τούτοις ἀπήντησεν ὅτι ἀναμένει τὴν ἐκθεσιν τοῖς ἐν Κων/πόλει Αὐστριακῆς πρεσβείας, ἦτις ἂν ἀποδεικνύῃ τὴν ἐνοχλήν τῶν Αὐστριακῶν ναυτῶν, διεβεβαίωσεν ὅτι θὰ τιμωρήσῃ αὐτοὺς αὐστηρῶς. Τὰ πρᾶγματα εὐρίσκονται ἐν τῇ σημείῳ τούτῳ ἀλλ' οἱ Τούρκοι ἐπιμένουσιν, ὃ δὲ πρέσβυς τῆς Αὐστρίας δεικνύται ἀρκοῦντως παρωξυσμένος.

ΝΕΚΤΑΡ ΦΙΝΛΕΗ

—ο—

Ἐκθευθὴ χθες, εὐαριθμῶν ἀκολουθούντων τὴν κηδεῖαν τῆς, ἀρχαία τῶν Ἀθηνῶν δέσποινα, ἡ σύζυγος τοῦ ἱστορικοῦ τῆς Ἑλληνικῆς ἐπαναστάσεως Ἀγγλου Φίνλεη. Ἡ ἀποθανούσα Νέκταρ Φίνλεη πρὸ πολλοῦ εἶχεν ἀποσυρθῇ ἐν τῇ οἰκῇ τῆς καὶ δὲν ἐπαρουσιάζετο ἐν τῇ κόσμῳ, αἱ δὲ νεώτεροι Ἀθηναί, αἱ ἀναπτυχθεῖσαι εἰς μεγάλον δὲν ἐνθυμοῦνται πλέον τὴν εὐγενὴ δέσποιναν, καὶ ἐν τῇ κηδεῖᾳ τῆς ἀρχαίοι φίλοι τῆς παρικύκλωσαν τὸ φέρετρόν τῆς. Ἐν τούτοις αὕτη ἦτο μία ἐκ τῶν χαρακτηριστικῶν φυσιογνωμιῶν τῆς ἡμετέρας κοινωνίας καὶ διεδραμάτισε πρόσωπον λίαν σημαντικὸν κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην, ὅτε τὰ πάντα ἦσαν ἀπλὰ καὶ πενιχρά ἐν τῇ τῷ τούτῳ. Ἡ ἱστορία τοῦ γάμου τῆς μετὰ τοῦ Φίνλεῦ ἔχει πολὺ τὸ μυθιστορικόν. Κατὰ τὸ 1827 ὁ Φίνλεῦ εὐρίσκετο ἐν Κων/πόλει ἐκεῖ δὲ εἶδε καὶ ἡγάγησε περιπαθῶς τὴν ἀδελφὴν αὐτῆς, κόρην τῆς νεάνιδος ταύτης συνηγάτο τακτικῶς καὶ μετὰ διητὴ ἔρωτα τῇ ἐπρότεινε νὰ τὴν ἀπαγάγῃ, καὶ αὕτη εἶχε συμφωνήσει εἰς τοῦτο. Ἡ ἀπόδρασις ἦτο δυσχερεστάτη, εἶχε δὲ ἀποφασισθῇ κλεισθῇ αὕτη ἐντὸς κιβωτίου καὶ νὰ κομισθῇ εἰς τὸ πλοῖον διὰ τοῦ τρόπου τούτου. Ἡ νεαρὰ Ἀρμενία ὅμως κατὰ τὴν τελευταίαν στιγμὴν ἐδειλίασε. Τότε ἡ ἀδελφὴ τῆς Νέκταρ, ἦτις ἡγάπα ἐπίσης τὸν Φίνλεη καὶ ἐτῆρει εἰς τὰ βάθη τῆς καρδίας τῆς τὸ μυθιστορικόν τῆς, ἐξωμολογήθη τὸν ἔρωτά τῆς τοῦτον εἰς τὴν ἀδελφὴν τῆς. Ἡ στιγμὴ ἐκείνη ἦτο συγκινητικωτάτη, ἡμεῖς δὲ τὴν μεταφέρομεν, ὥς τὴν διηγῆθῃ ἡ κηδευθεῖσα χθὲς εἰς ἀρχαίαν τῆς φίλην. Μόλις ἐπληροφόρηθη τοῦτο ἡ ἀδελφὴ αὐτῆς, ὥχριασε καὶ τῆς εἶπε:

— Νέκταρ, τὸ εἶχα ἐννοήσει ὅτι τὸν ἡγάπας καὶ ἐγνώριζα ὅτι θὰ καθίσασο δυστυχὴς ἐγκαταλειπομένη. Ἐγὼ δὲν τὸν ἀγαπῶ πλέον τὸν Φίνλεῦ καὶ καλύτερα θὰ εἶναι νὰ φύγῃς σὺ μαζὺ του. Ἡ Νέκταρ συγκατετέθη καὶ κλεισθεῖσα αὕτη εἰς τὸ κιβώτιον μετεκομίσθη εἰς τὸ πλοῖον. Ὁ Φίνλεῦ ἀνέμενε ταύτην ὅτε δὲ τὸ πλοῖον ἀνεπέτασε τὰ ἱστία

καὶ ἀπεμακρύνθη τοῦ Κε αἰτίου κύλπου ἤνοιξε τὸ κιβώτιον καὶ ἀντὶ τῆς ἐρωμένης του εὗρεν ὁ Φίνλεη τὴν Νέκταρ. Ἡ Νέκταρ ἡγάπα μὲν περιπαθῶς τὸν Φίνλεῦ ἀλλὰ δὲν εἶχε τὰ ἐλκυστικὰ θέλγητρα τῆς ἀδελφῆς τῆς. Ἡτο ἄσημος καὶ ὁ Φίνλεῦ δὲν τὴν ἡγάπα, ἀλλ', ἐν τούτοις ἡ ἀφοσίωσις ἦν ἔδειξε πρὸς αὐτὸν καὶ ὁ διακαὴς τῆς ἔρωτος ἐκίνησαν εἰς συμπάθειαν τὸν Φίνλεῦ, ὅστις ἐνυμφεύθη αὐτήν.

Εἰς Ἀθήνας ἀφίκοντο περὶ τὸ 1829, ὅτε ἀκόμη κατείχοντο αὐταὶ ὑπὸ τῶν Τούρκων, καὶ ἀνήγειραν μίαν ἐκ τῶν φραιτέρων τῆς τότε πόλεως οἰκιῶν, ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἀδριανου. Αὕτη ἦτο τότε ἡ ἀριστοκρατικὴ συνοικία τῆς Ἑλληνικῆς πρωτευούσης, ἐν τῇ οἰκῷ δὲ τοῦ Φίνλεῦ κατὰ τὰ πρῶτα ἔτη τῆς ἐγκαταστάσεως τῶν Βασιλέων ἐγίνοντο συναστροφὰι καὶ οἱ ξένοι ἰδίως οἱ ἀφικνούμενοι ἐνταῦθα Ἀγγλοὶ εὕρισκον μίαν οἰκίαν, ἐνθα ἡδύνατο νὰ διέρχωνται τὰς ὥρας τῶν πλησίον τοῦ σοφοῦ ἀνδρὸς, ὅστις διατελὼν ἀνταποκριτῆς τῶν «Καιρῶν» τοῦ Λονδίνου, ἐδεικνυεν ἀγάπην καὶ ἐνδιαφέρον πρὸς τὴν Ἑλλάδα, ἀλλὰ οὐχὶ σπανίως μετὰ πολλῆς αὐστηρότητος ἐκρίνε τὰς πολιτικὰς αὐτῆς ἐκτροχιάσεις καὶ τὰς εὐρυτέρας βλέψεις πρὸς τὴν Ἰλλυρικὴν χερσονήσον. Δὲν εἶναι ἴσως εὐκαιρὸς ἡ περιστάσις, ἀλλὰ σημειοῦμεν ἐνταῦθα ὅτι ὅσα ἐφρόνει περὶ ἑλληνικῆς πολιτείας ὁ Φίνλεῦ ἦσαν, ἀκριβῶς εἰπεῖν, ἀλήθειαι ἀποτόμως λεγόμεναι, καὶ αἱ ὁποῖαι φυσικὸν ἦτο ὡς ἐκ τῆς πικρίας τῆς περιχομένης ἐν τοῖς λόγοις τῆς ἀληθείας νὰ διαθέτωσι κακῶς τοὺς ἀντιφρονούντας πρὸς τὸν Φίνλεῦ καὶ νὰ καθιστῶσιν αὐτὸν εἰς ὀρισμένας τάξεις ἀντιπαθῆ, πολλάκις δὲ τῇ ἐρρήθῃ τὸ ἐπώνυμον μισέλλην, διότι φιλελληνισμὸς ἐθ-ωρεῖτο ἐνταῦθα πᾶσα παλαύρα ξένου γραφομένη ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος, πᾶς δὲ τὴν ἀλήθειαν λέγων, ἐχαρακτηρίζετο ὡς ἀντιπαθῶν πρὸς τὴν ἡμετέραν πατρίδα. Κατὰ τὰς περιόδους ταύτας ἡ Νέκταρ Φίνλεη κατῴρθου νὰ μετριάξῃ διὰ τῆς ἀγαθῆς συμπεριφορᾶς τῆς τὴν κατὰ τοῦ συζύγου τῆς δυσμένειαν.

Τὰς ἰδέας τοῦ ταύτας εἶχεν ὁ γέρον Φίνλεη μέχρι τοῦ θανάτου τοῦ, καὶ πάντοτε συνίστα τὴν ἐσωτερικὴν βελτίωσιν τῆς χώρας καὶ τὴν οὐχὶ διὰ τυχοδιωκτικῆς πολιτικῆς κατάκτησιν τῶν ὑπὸ τὴν Τουρκίαν ἑλληνικῶν χωρῶν. Οὕτως ἔζησε μεταξὺ ἡμῶν τὸ ζεύγος τῶν Φίνλεη. Ἀπὸ δεκάδων ἐτῶν ἡ συζυγικὴ ἁρμονία τῶν εἶχε διαταραχθῇ ἔνεκεν τῶν ἰδιοτροπιῶν τοῦ Ἀγγου δημοσιολόγου, ἀλλὰ τοῦτο δὲν κατεδεικνύετο εἰς τὸν κόσμον. Ἡ ἐπιφάνεια ἔμενεν ἀτάραχος, ὃ δὲ Φίνλεῦ ἀποθάνων καθίστα κληρονόμον τοῦ μὲν τὸν ἀνεψιὸν τοῦ ἀλλ' ἀφ' ἧς τὴν ἐπικαρπῖαν τῆς περιουσίας τοῦ εἰς τὴν σύζυγον τοῦ.

Μετὰ τὸν θάνατον τοῦ συζύγου τῆς ὁ Φίνλεῦ, καταβεβλημένη πλέον ἐκ τῶν γηρατειῶν, ἀπεσύρθη καὶ οὐδ' ἐφαίνετο. Ὁ οἶκος τῆς ἦτο κλειστός, σπανίως δὲ λείψανά τινά τῆς ἐποχῆς τῆς μετέβαινον καὶ τὴν ἐβλεπον, τότε δὲ ἡ γηραιὰ δέσποινα ἐνεθυμεῖτο τὰς Ἀθήνας οἷα ἦσαν καθ' ἣν ἐποχὴν ἀφίκετο ἐνταῦθα καὶ πῶς ἠδύστησαν καὶ ἐμεγαλύνθησαν ἐκτοτε, διηγείτο δὲ ἀπειρα ἀνέκδοτα καὶ ἦτο ἡ ζῶσα ἱστορία τῆς ἐποχῆς ἐκείνης. Οἱ μεταβάντες εἰς τὴν οἰκίαν τῆς μετὰ τὸν θάνατόν τῆς εὐρονάπειρα τετραυσιμένα ἐπιπλά, ὑγεία καὶ ἄλλα ἀντικείμενα τοῦ οἰκίαικου βίου. Ἡ Φίνλεῦ, ὡς ἔχουσα τὴν ἐπικαρπῖαν τῆς περιουσίας τοῦ συζύγου

της, διειρήνη πάντα τὰ ἀντικείμενα ταύ-
τε, ἵνα ἴδωσιν οἱ κληρονόμοι, ὅτι δὲν
ἐδαπάνη ἐπὶ ματαίῳ τὴν περιουσίαν ἥν
ἀφῆκεν αὐτῇ ὁ σύζυγός της.

Μὲ τὸν θάνατόν της ἐξαφανίζεται
εἰς ἀρχαίος καὶ διακεκριμένος τύπος
τῆς Ἀθηναϊκῆς κοινωνίας.

Εκ τῆς Εφημερίδος.

ΕΕΕ Π Δ Η Η ΣΣΣΣ ΕΕΕ Π ΣΣΣΣ
Ε Π Δ Δ Η Η Σ Ε Π Σ
ΕΕ Π Δ Δ Η Η Σ ΕΕ Π Σ
Ε Π Δ Δ Η Η Σ Ε Π Σ
ΕΕΕ Π ΔΔΔΔ Η Η ΣΣΣΣ ΕΕΕ Π ΣΣΣΣ

Τὸ παρελθὸν Σάββατον τὴν 4 ὥραν
τῆς ἑσπέρας αἱ ΑΑ. ΒΒ. ΥΥ. ὁ ἡγε-
μὼν Φερδινάνδος καὶ ἡ πριγκίπισσα
Κλημεντίνη ἐπέστρεψαν μεθ' ὅλης τῆς
Αὐλῆς εἰς Σοφίαν, ἐκ Φιλίππουπόλεως
ὅπου μετέβησαν κηρύξαντες τὴν λή-
ξιν τῆς ἐκθέσεως.

Ὁ κῆπος τῆς Εκθέσεως μετωνομάσθη
«Κῆπος τοῦ Τσάρου Συμεῶνος».

Εὐχαρίστως πληροφορούμεθα ὅτι ἡ
Α. Β. Υ. ὁ ἡγεμὼν ἀπένευμε τῷ διευ-
θυντῇ τοῦ ἐν Φιλίππουπόλει εὐφρήως
γνωστοῦ κἀννεργοστασίου κ. κ. Δ. Σταυ-
ρίδου καὶ Σα, ἀξιοτίμῳ κ. Δ. Σταυρίδῃ
τὸ παράσημον τοῦ τάγματός τοῦ Ἀγ.
Αλεξάνδρου ἐ. κλάσεως, ἐδωρήσατο
αὐτῷ ἀδαμαντόστικτον ταμβακοθήκην
φέρουσαν τὴν προτομὴν τῆς Α. Β. Υ.
διώρισε δὲ αὐτὸν προμηθευτὴν τῆς Αὐ-
λῆς. Ἡ ἐξαιρετικὴ αὕτη τιμὴ διὰ τὸ
καπνεργοστάσιον τῶν κ. κ. Σταυρίδων,
βραβευθέντων ἐπίσης ὑπὸ τῶν ἀγωνο-
δικῶν τῆς Εκθέσεως διὰ χρυσοῦ μετλ-
λίου, ἀμείβει βεβαίως τὰς μεγάλας
προσπαθείας εἰς ἃς ὑπεβλήθησαν οἱ ἐν
λόγῳ κύριοι, ὑπὲρ τῆς ἀναπτύξεως τῆς
βιομηχανίας τῶν ἑγχωρίων καπνῶν,
ἐφ' ᾧ καὶ συγχαίροντες αὐτοῖς εὐχόμε-
θα τὴν ἐπὶ τὰ κρεῖττω πρόδοον.

Τὸ δημαρχεῖον Σοφίας ἐσχάτως εἰ-
δοποίησε τοὺς γονεῖς ὧν τὰ τέκνα φοι-
τῶσιν εἰς διάφορα ἰδιωτικὰ σχολεῖα,
εἰς ἃ δὲν διδάσκεται ἡ Βουλγαρικὴ
γλῶσσα, ὅπως συμφώνως τοῖς ἀρθροῖς
10 καὶ 197 τοῦ περὶ δημοσίας ἐκπαιδεύ-
σεως νόμου ἀποστείλωσιν αὐτὰ εἰς τὰ
δημόσια ἐθνικὰ σχολεῖα.

Ὑπεβλήθη πρὸς ἔγκρισιν ἐν τῇ Βου-
λῇ νομοσχέδιον πρὸς ἐνθάρρυνσιν τῆς
ἑγχωρίου βιομηχανίας συγκείμενον ἐξ
9 ἀρθρίων. Ἐν τῷ προσεχεῖ φύλλῳ θὰ
δημοσιεύσωμεν ὁλόκληρον τὸ νομοσχέ-
διον συνάδον λίαν πρὸς τὸ ἐπὶ τοῦ αὐ-
τοῦ θέματος ἄρθρον, ὃ ἐπὶ τῇ ἐνάρξει
τῶν ἐργασιῶν τῆς Βουλῆς ἐπραγματεύ-
θημεν.

Απὸ τῆς χθὲς κατέπεσαν ἐν τῇ πό-
λει μας αἱ πρῶται χιόνες, προμηνύου-
σαι τὴν ἐπάνοδον τοῦ πολιοῦ καὶ λευ-
κότριχος γέροντος. Ἐν τούτοις μεθ' ὅ-
πως τὰς εὐκολίας ἃς παρέχει τὸ δημαρ-
χικὸν τὸς ἐλτοτόμοις, μία ἄμαξα καυ-
σοῦλων στοιχίζει ἀρκούντως ἀκριβὰ
ἐφ' ᾧ καὶ ἐφιστάμεν τὴν προσοχὴν τῶν
ἡμετέρων.

Εὐχαρίστως πληροφορούμεθα ὅτι ὁ
νεαρὸς καὶ εὐδύ ὑποσχόμενος τὸ μέλ-
λον λειτουργὸς τῆς Θέμιδος καλὸς δὲ
ἡμῶν φίλος καὶ συμπολίτης κ. Αριστο-
τέλης Ι. Ξάνθος, διωρίσθη πράκτωρ τῆς
Πανελληνίου ἀεροπολικῆς εταιρίας καὶ
συγχαίροντες εὐχόμεθα πρόδοον ἐν
ταῖς ἐργασίαις αὐτοῦ.

Τὸ φαρμακεῖον ὑπὸ ἐπιγραφὴν Κα-
σίτσκη, οὗ ἰδιοκτητῆς ἐτύγχανεν ὁ μα-
καρίης Π. Σούχωρ γαμβρὸς ἐπὶ θυγα-
τρὶ τοῦ ἱατροῦ κ. Β. Βάλληνα ἐκλεί-
σθη ἐντολῇ τοῦ ἱατροσυνεδρίου, ἐπὶ τῇ
βάσει τοῦ πρὸ τριετίας μὲν λειτουρ-
γοῦντος ἐιδικοῦ περὶ ἰδρύσεως φαρμα-
κείων βουλγ. νόμου, καθ' ὃν ὁ ἰδιο-
κτήτης ὀφείλει νὰ ἦ βούλγαρος ὑπὴκο-
ος, τοῦ ἀκαρίτου Π. Σούχωρ ξένου ὄν-
τος ὑπὴκοου.

Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν εὐοίω-
νοι ἐτελέσθησαν ἐν Πύργῳ οἱ γαμοὶ
τοῦ καλοῦ καὶ συμπαθοῦς νέου Χρυ-
σοῦ Χρυσὸπ ὕλου, μετὰ τῆς καλλίστης
ἐρασμίας ο δεσποινίδος Ἀγγελικῆς
Γολεγοῦ. Τοῖς νεονύμφουσι εὐχόμεθα
ἀπὸ μέσης καρδίας εὐδαίμονα καὶ ὀλ-
βιον τὰ λυσιγόνον βίον.

Ὁ κερδίσας τὸν πρῶτον ἀριθμὸν τοῦ
λαχείου τῆς Εκθέσεως ἐξ 20,000 λέβ.
καλεῖται Στέριος Σταυρίδης, ἑλλην ἐκ
Στενιμάχου, ἔμπορος οἰνοπνευματωδῶν
ποτῶν, οὗ τὰ περίφημα Κονιάκ ἐβρα-
βεύθησαν ὑπὸ τῶν ἐλαιοδικῶν τῆς Εκ-
θέσεως διὰ χρυσοῦ μεταλλίου.

Ἡ κυκλοφορήσασα παρὰ τισιν εὐρω-
παϊκαῖς ἐφημερίσιν καὶ ὑπὸ πολλῶν ἐλ-
ληνικῶν ἀναγραφείσα φήμη, καθ' ἣν ἡ
Α. Β. Υ. ὁ ἡγεμὼν Φερδινάνδος ἀ-
σπασθῆσεται τὴν ὀρθοδοξίαν εἶναι λίαν
πρόωρος καὶ κατὰ συνέπειαν ἀνυπόστα-
τος ὡς μὴ ἐπιβεβαιωθεῖσα παρ' οὐδεμι-
ᾶς τῶν ἐγχωρίων ἐφημερίδων. Εἶναι
ἀληθὲς ὅτι ἡ Α. Β. Υ. ἀποβλέπει λί-
αν εἰς τὴν σύσφιγξιν τῶν μετὰ τοῦ
λαοῦ δεσμῶν, ἀλλ' οὐδεὶς μᾶς διαβε-
βαίει ὅτι προτίθεται νὰ πρόβῃ εἰς παρ-
όμοιον διάβημα ἐπὶ τοῦ παρόντος τοῦ
λάχιστον.

Ὡς γνωστὸν ἡ Τψ. Πύλη ἐξήτησε
παρὰ τῶν Πατριαρχείων τὴν ἀνάκλη-
σιν τοῦ Μητροπολίτου Πελαγονίας. Ἰδὼν
δὲ ἀπαιτεῖν καὶ οἱ Μητροπολίται Κα-
στορίας, Ἰωαννίνων καὶ Βερροίας ἀνα-
κληρῶσιν ὡς ἐνεργοῦντες δῆθεν πρὸς
προσηλυτισμὸν εἰς τὴν ὀρθοδοξίαν. Τὸ
Πατριαρχεῖον ἀντέταξεν ἀπόλυτον ἄρ-
νησιν εἰς τὰς παρανόμους καὶ ἀδίκους
αὐτὰς ἀπατήσεις τῆς Πύλης.

ΔΗΛΩΣΙΣ

Ἡ «Ὁδησὸς» ἐπιθυμοῦσα
νὰ ἀνταποκρίνηται εἰς πάσας σχε-
δὸν τὰς ἀπαιτήσεις τῶν ἀναγνώ-
στων, ἵνα δυνήθῃ νὰ καταλάβῃ
τὴν ἀνήκουσαν θέσιν ἐν τῷ
μέλλοντι, ἵν' ἀπ' ἀρχῆς προώρι-
ζεν ἑαυτῇ, προσέλαβεν ἀνταπο-
κριτὰς ἕνα ἐν Ἀθήναις ἀνέκον-
τα ἐν τῇ χορείᾳ τῶν δεδοκιμα-
σμένων δημοσιογράφων καὶ ἐν
διηνεκεῖ σχέσει μετὰ τῶν τάξεων
τῶν πολιτευμένων διατελοῦντα
ὑποσχομένων νὰ διατηρῇ ἐν ἡ-
μέρους τοὺς ἀναγνώστας τῆς «Ὁ-
δησσοῦ» ἐπὶ παντὸς ἐν Ἀθήναις
ζωτικῷ ζητήματι ἐνδιαφέροντος
αὐτοῖς, ἕτερον δὲ ἐν Φιλίππουπό-
λει τοῦ φιλομούσου καὶ γνωστοῦ
φιλολόγου ἐν Στενιμάχῳ κ. Γ.
Μουσαίου οὗ πολλὰ ἐπιστημονι-
καὶ διατριβαὶ ἔτεψαν πολλάκις
τοὺς ἀναγνώστας ἡμῶν ἐξακολου-
θούντος μετὰ πάσης προθυμίας

νὰ παρέχῃ ἡμῖν τὴν ἑαυτοῦ πο-
λύτιμον συνεργασίαν.

Ἡ «Ὁδησὸς» ὑποσχέται ἐπὶ-
ἐπίσης, ὅτι ἐν τοῖς διαφόροις τοῦ
ἐν Βουλγαρίᾳ ἐλληνισμοῦ κέντροις
ὅπου δὲν ὤρισεν εἰσέτι εἰδικούς
ἀνταποκριτὰς, θὰ πράξῃ τοῦτο ὁ-
σανοῦται ὁρίζουσα εἰδικὸν τοιοῦ-
τον καὶ ἐν αὐτῇ τῇ πρωτευούσῃ.

Εκ τοῦ Γραφείου.

ΑΓΓΕΛΙΑ

Ὑπὸ τὸν τίτλον «Η ΣΥΓΧΡΟΝΟΣ
ΒΟΥΛΓΑΡΙΑ» τίθεται ὑπὸ τὰ πιεστήρια
μελέτη ἱστορικῇ, ἐθνογραφικῇ, στρατι-
ωτικῇ, οἰκονομικῇ, διοικητικῇ, ἐκπαιδευ-
τικῇ καὶ στατιστικῇ τῆς Βουλγαρικῆς ἡ-
γεμονίας, μετὰ παραρτήματος περὶ τῶν
ἐν Θράκῃ καὶ Μακεδονίᾳ ἐθνολογικῶν
σχέσεων καὶ ἐνεργειῶν.

Τὴν ἐπίτευξιν ἀφελίμου καὶ πρακτι-
κοῦ σκοποῦ ἐπιδιώκουσα ἡ μελέτη αὐ-
τῇ, εἶναι πιστὴ καὶ εἰλικρινὴς πρὸς τὰ
πράγματα, ἐποτίσσει δὲ πᾶσαν ἄλλην
προσπαισχύλῃσιν εἰς τὴν ἀμερόληπτον
σύγκρισιν πρὸς τὰ καθ' ἡμᾶς ἐν τῇ ἐλ-
λίδι ὅτι μόνον οὕτω παρέχονται στοι-
χεῖα ἀφελίμα πρὸς σκέψιν δι' ὅσους ἐ-
πιθυμοῦσι νὰ ἴδωσιν ἑρμᾶζοντας καὶ
ἐν Ἑλλάδι τοὺς καρπὺς τῆς ἐμπειρίας,
τῆς πολιτικῆς φρονήσεως καὶ τῆς καλῆς
κυβερνήσεως.

Τιμὴ ἐκάστου ἀντιτύπου φρ. 5.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 10 8/βρίου 1892.

Ὁ συγγραφεὺς

Φ. ΒΙΡΒΙΑΝΣ δικηγόρος

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

ΓΗΠΡΕΣΙΑ «ΟΔΗΣΣΟΥ»

—Ο—

Παρίσι 8 9βρίου — Ἡ Βου-
λὴ ἐξακολουθεῖ τὴν συζήτησιν τοῦ
περὶ τύπου νομοσχεδίου «Ὁ Λουβὲ
λέγει ὅτι εἶνε ἕτοιμος νὰ ἀπαντήσῃ
εἰς τὴν ἐπὶ τῆς ἐξωτερικῆς ἐν γέ-
ναι πολιτικῆς τῆς κυβερνήσεως ἐπε-
ρώτησιν ἀλλὰ πρῶτον πρέπει νὰ
ψηφισθῇ τὸ περὶ τύπου νομοσχεδίου
ὁπότε ἀλλε ζήτημα ἐμπιστοσύνης,
ὃ παρεδέχθη ἡ βουλὴ διὰ 329 κα-
τὰ 228 ψήφων καὶ εἰσῆλθον εἰς
τὴν συζήτησιν τῶν ἀρθρίων τοῦ νο-
μοσχεδίου.

Βατὶ 8 — Ὁ Τσάρεβιτς ἀφί-
κετο τὴν 17 Νοεμβρίου καὶ ἐξη-
κολούθησε τὸ ταξιδεῖόν του.

Παρίσι 9 Νοεμβρίου Ὁ ἀ-
ναρχικὸς γερμανὸς Ραῦχε ἐκρηγ-
νθὲς ἀπὸ τῆς τελευταίας ἐκρή-
ξεως ἀλλ' ἐξωρίσθη ὡς ἔχων σχέ-
σεις μετὰ ἀναρχικῶν ἐν τῷ ἐξω-
τερικῷ Μοναχίᾳ ἔλαβε χροῖαν
τὴν πρῶταν μετὰ τοῦ ἑδουάρδου
διεφυγόντος τῆς «Πρωτῆς» καὶ τοῦ
Δουμὲ βουλευτοῦ ὁ Δουμὲ ἐπληρώ-
θη ἐλαφρῶς.

Διαδίδεται ὅτι ὁ Βεζανζὴν ἐπρό-
τεινεν εἰρήνην εἰς τὸν Δόδε ὅστις
ὅμως τὴν ἀπέκρουσεν καὶ συνεπῶς
ἐξακολουθεῖ ὁ πόλεμος.

Ἡ βουλὴ παραδέχεται διὰ μεγά-
λης πλειοψηφίας τὸ μέρος τοῦ νο-
μοσχεδίου τὸ ἀκυροῦν τὸν ἰσχύον-
τα περὶ τύπου νόμον ὡς καὶ τὸ μέ-
ρος τὸ ἀφορὸν τὰς συντηρικὰς κα-
τασχέσεις καὶ προσωποκρατήσεις.

Παρίσι 10 Νοεμβρίου — Ὁ
Κρίσπης ἐν γεύματι πρὸς τιμὴν
του, ὠμίλησεν, προσβαλὼν ζωηρῶς
τὴν δεξιὰν πτέρυγα καὶ ἐπήνεσεν
τὴν γαλλικὴν δημοκρατίαν. Μετὰ ἐ-
ξέθεσε τοῦ πολιτικοῦ καὶ θρησκευ-
τικοῦ ζητήματος τὸν ἀναδιοργανι-
σμὸν εἰς ὃν σκοπεῖ νὰ ἐπιμένῃ. Ὁ-
σον ἀφορᾷ τὴν ἐξωτερικὴν πολιτι-
κὴν εἶπεν ὅτι, ἡ Ἰταλία κατὰ τὸ
1882 συνεμάχησε πρὸς κοινὴν ὑ-
περάσπισιν μετὰ τῶν κεντρικῶν
δυνάμεων. Ἀλλ' ἡ ἐνωσις τῶν δ-
πλων ἔπρεπε νὰ συνοδεύηται ὑπὸ
τῆς ἐνώσεως τῶν οἰκονομικῶν συμ-
φερόντων. Ἡ Ἰταλία ἐν τῶν τριῶν
συμμάχων ὑπερβαίνει περισσότερον.

Ὁ Κρίσπης ὠμίλησε μετὰ ταῦτα
περὶ τοῦ οἰκονομικοῦ πολέμου τὸν
ὅποιον ἡ Γαλλία ἐκήρυξε τῇ Ἰτα-
λίᾳ ἀπὸ ἑνδεκα ἐτῶν διὰ πολιτι-
κοὺς λόγους καὶ ὃν ἐξακολουθεῖ,
ἵνα ἴδῃ τέλος ἡμᾶς παραλύοντας
οἰκονομικῶς καὶ θριαμβεύσει. Ἐν
τέλει συμβουλεύει τοὺς νέους ὅπως
ἐκλέξωσι ἀρχηγὸν δυνάμενον νὰ
ὁδηγήσῃ αὐτοὺς ὅπως καταστήσωσι
τὴν Ἰταλίαν ἐλευθέραν, Μεγάλην
σεβαστήν.

Παρίσι 10 — Οἱ κατηγο-
ρούμενοι διὰ τὴν ὑπόθεσιν τοῦ Πα-
ναμά θὰ παρορσιασθῶσι εἰς τὸ ἐ-
φετεῖον τὴν 24 Νοεμβρίου.

Βοὺ δ α-Πέστη — Ἐντὸς 24
ὥρων 2 κρούσματα καὶ 4 θάνατοι.

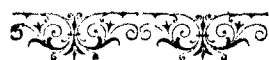
Βροξέλλα — Σήμερον ἐν
ghlin δύο κρούσματα 3 θάνατοι.

Παρίσι 10 — Ἡ Βουλὴ συζη-
τεῖ τὴν ἐπερώτησιν ἐπὶ τοῦ ζητή-
ματος τοῦ Παναμά. Ὁ Delahaye
βουλανξικὸς ζητεῖ ὅπως ἐνεργηθῇ
ἀνάκρισις ὑπὸ τῆς βουλῆς ἀναφέ-
ρει διαφόρων πολλῶν μελλῶν τῆς
βουλῆς, καὶ δωροδοκίας πρὸς ἐφη-
μερίδας καὶ δι' ἐξόδα ἐκλογικὰ, πλη-
ρωθέντα ὑπὸ τῆς διοικήσεως τῆς
εταιρίας Παναμά.

Μεγάλῃ σύγχυσις ὁ Φλωκὲ δια-
κηρύττει ὅτι θὰ ὑποστηρίξῃ δι' ὅλων
τῶν δυνάμεων τοῦ τὴν πρότασιν
περὶ ἀνακρίσεως ὑπὸ τῆς βουλῆς.
Ὁ Λουβὲ παραδέχεται τοῦτο διότι
οὐδέποτε ἔμαθε νὰ καλύπτῃ τι. Ζω-
ηραὶ χειροκρατήσεις. Ἡ βουλὴ ἀπε-
φάσισεν νὰ διορίσῃ 33 μέλη τῆς
καὶ ἀνακριτικῆς ἐπιτροπῆς ὁ Δε-
ρὸλὲδ προτίνει εἰς τὴν βουλὴν ὅπως
ψηφίσῃ συγχαρητήρια τῆς Γαλλίας
πρὸς τὸν Δόδε. Ἡ βουλὴ ὁμοφώνως
παραδέχεται τὴν πρότασιν.

Πόρτο-Νόβο — Ὁ γαλλικὸς
στρατὸς εἰσῆλθε εἰς Ἀμπομέην ἀ-
μαχητὶ. Ὁ Βεανζὴν ἐπάτη εἰς
φυγὴν.

Βοὺ δ α-Πέστη — Ἐντὸς 24
ὥρων 10 κρούσματα καὶ 5 θάνατοι.

ΝΕΟΝ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ

„ΦΙΛΙΠΠΟΥΠΟΛΙΣ“

(ΠΑΛΟΒΔΙΦ)

ΕΝ ΒΑΡΝΗ

ΟΔΟΣ „ΣΟΛΟΥΝΣΚΑ“ ΜΗΛΑΟΥΚ-ΠΑΖΑΡ, ΑΡΙΘ. 461

ΔΙΕΥΘΥΝΟΜΕΝΟΝ

ὅτι

Ν. Χ. ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΚΑΙ ΣΤΑΥΡΟΥ Φ. ΖΑΦΕΙΡΟΠΟΥΛΟΥ

ΠΑΝΤΟΠΩΛΕΙΟΝ — ΕΣΤΙΑΤΟΡΙΟΝ — ΚΑΙΝΟΠΩΛΕΙΟΝ.

Διάφορα Εὐρωπαϊκά ποτά
καὶ γνήσιοι παλαιοὶ
καὶ
νέοι οἶνοι

Εὐρωπαϊκὸς τυρὸς.—Ὅλα τὰ
εἶδη τῶν διὰ τῶν χοιρείων
κρεάτων παρασκευαζομένων
ἐδεσμάτων.

ΤΙΜΑΙ ΣΥΓΚΑΤΑΒΑΤΙΚΑΙ

ΘΑΝΝΗΣ ΞΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ

ΦΩΤΟΓΡΑΦΟΣ

ΜΕΤΕΚΟΜΙΣΘΗ ΕΙΣ ΤΗΝ ΜΕΓΑΛΗΝ ΟΔΟΝ

ΠΡΕΣΛΑΒΣΚΑ

ΕΝΑΝΤΙ ΤΟΥ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΥ ΑΧΜΕΤ ΕΦΕΝΤΗ

(HOTEL COMMERCIAL)

ΠΛΟΥΣΙΩΤΑΤΑΙ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΑΙ ΣΥΣΚΕΥΑΙ ΝΕ-
ΩΤΑΤΟΥ ΣΥΣΤΗΜΑΤΟΣ ΠΛΗΡΗΣ ΕΠΙΤΥΧΙΑ ΕΝ
ΤΗ ΦΩΤΟΓΡΑΦΗΣΕΙ ΜΗ ΕΠΙΔΕΧΟΜΕΝΗ ΣΥΝΑ-
ΓΩΝΙΣΜΟΥ—ΜΕΓΕΘΗ ΑΠΟ ΒΙΖΙΤ ΜΕΧΡΙ ΦΥΣΙΚΟΥ

ΤΙΜΑΙ ΣΥΓΚΑΤΑΒΑΤΙΚΑΙ

ΔΙΑΤΙΜΗΣΙΣ ΒΟΥΛΓ. ΕΘΝ. ΤΡΑΠΕΖΗΣ Βάρνα, 11 Νοεμβρίου 1892.

Ἐπικαταλλαγὴ (agio) Πωλήσεις, ἀργ. μὲ χρυσὸν 2 50 Ἀγορὰ , , , 2 80	ἀγορὰ εἰς χρυσὸν		πωλήσεις εἰς χρυσὸν		Συναλλάγματα εἰς χρυσὸν		
	λέβα	ἐκ.	λέβα	ἐκ.	λέβα	ἐκ.	
Ρωσσίας χαρτ. ρούβλια	100 ..	246	90	249	90	247	90
» φράγκ. χρ. σά	100 ..	—	—	100	75	—	—
Αὐστρίας χαρτ. φιαρ.	100 ..	208	65	210	65	209	43
» φράγκ. χρυσά	100 ..	—	—	100	35	—	—
Γερμανίας μάρκ.	100 ..	123	20	124	50	124	—
» φρ. χρ. εἰ	100 ..	—	—	100	60	—	—
Γαλλίας	} φρ. α χρυσά	99	95	100	35	100	—
Βελγίου							
Ἰταλίας							
Ελβετ.							
Ἀγγλίας λίρα στερλ.	1 ..	25	22	25	30	25	27
» φράγκ. χρυσά	100 ..	—	—	100	50	—	—
Τουρκίας λίρα τουρκ.	1 ..	22	70	22	90	—	—
» φράγκ. χρυσά	100 ..	—	—	100	25	—	—
Σερβίας	} φράγκα χρυσά	—	—	100	25	—	—
Ρουμανίας							
Τραπεζ. Ἀγγλίας, Γαλλίας Γερμανίας, Βελγίου καὶ Ελβετίας		99	—	100	—	—	—
Εἰκοσόφραγκον ἐν Βιέννῃ fl.	9.55						

Ὁ ἐλάχιστος ὅρος διὰ τὰς ἄνω ἐπικρατείας εἶναι 0.50 ἑκατοστὰ. Διὰ τὴν Τουρκίαν 1 λέβον.
Προμήθεια δι' ἀποστολὰς εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τῆς Ἑλληνικῆς 1/10 % Ἐλάχιστος ὅρος 0.25 ἐκ.

ΦΩΤΟΓΡΑΦΕΙΟΝ

Ε. ΞΑΝΘΟΠΟΥΛΟΥ & Ι. ΚΟΚΚΙΝΟΥ

ΕΝ ΠΥΡΓΩΙ

Ὁ δὲ „Φερδινάνδοβα“.

(20—36)

(20—36)

Τὸ φωτογραφεῖον τοῦτο πλουτισθὲν διὰ μηχανῆς
τελευταίου συστήματος, ἐπὶ πλυν καὶ καλλίστου ὕδατος
διακρίνεται ἐπὶ εὐθηνίᾳ, ἀκριβεῖα καὶ ἀνεπιτηδεύτῳ φω-
τογραφίῃ.

Μεγέθη ἀπὸ Βιζιτ μέχρι φυσικοῦ

ΙΧΝΟΓΡΑΦΗΣΕΙΣ ΕΙΣ ΦΥΣΙΚΟΝ ΜΕΓΕΘΟΣ

ΝΑΤΣΙΟΝΑΛΑ

ΓΕΝΙΚΗ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ ΕΝ ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΩ

Φέρομεν εἰς γνῶσιν τοῦ σεβαστοῦ κοινοῦ ὅτι, ἐπειδὴ ὁ κ. Ἰβάν
Καρλόφσκις ἐπαύσατο τὸν τοῦ λοιποῦ πράκτορα τῆς ἑταιρίας ἡμῶν
διωρίσαμεν ἀντ' αὐτοῦ τὸν κ. Νεσίμ Μπ. Μπαρούχ, ὅστις θὰ ἐκδίδῃ
ἀσφαλιστικὰ συναλλάγματα καὶ θὰ εἰσπράττῃ τὸ ἀντίτιμον αὐτῶν.

Ἡ Γενικὴ Διεύθυνσις.

ΔΙΔΕΤΑΙ ΥΠ' ΕΝΟΙΚΙΟΝ ΚΑΙ ΠΩΛΕΙΤΑΙ ἡ τέως εἰς τὸν κ. Ι. Καρ-
λόφσκι ἀνήκουσα οἰκία, συγκειμένη: ἐν μὲν τῇ κάτω ὀροφῇ ἐκ τριῶν
δωματίων, 1 μαγειρίου, 1 πλυντηρίου καὶ ἐνὸς οἰκήματος μετὰ ἀπο-
θήκης, ἥτις δύναται νὰ χρησιμεύσῃ ὡς γραφεῖον.—Ἐν δὲ τῇ ἄνω—
ἐξ 6 δωματίων. Κεῖται ἐν Βάρνῃ, ὁδὸς «Μπιάλα», ἀριθ. 106 ἐπὶ ὡ-
ραιωτάτῃ τοποθεσίᾳ παρὰ τὴν παράλιαν.

Περὶ πληροφοριῶν ἀποταθήτωσαν οἱ ἀγορασταὶ πρὸς τὸν κ. Νεσίμ
Μπ. Μπαρούχ, πράκτορα τῆς «Νατσιονάλας» ἐν Βάρνῃ, τοὺς κ. κ.
Πανιτέρσκι καὶ Ράγκωφ, δικηγόρους ἐν Βάρνῃ, τὴν Γενικὴν Ἀντι-
προσωπεῖαν τῆς «Νατσιονάλας» ἐν Σοφίᾳ καὶ τὴν διεύθυνσιν τῆς
Ἀσφαλιστικῆς ἑταιρίας «Νατσιονάλα» ἐν Βουκουρεστίῳ.

NATIONALA

Société général d'assurance à Bucarest.

Nous portons à la connaissance de l'honorable public que, M-r J.
Karlofsky ayant cessé fonctionner comme agent de notre société à Varna,
nous l'avons remplacé par M-r Nicime B. Barouch qui sera chargé d'
émettre les polices d'assurance et recevoir les encaissements.

La Direction Générale.

A vendre et à louer:

La maison qui appartenait à M-r J. Carlofsky, laquelle contient dans
le rez de chaussée trois chambres, une cuisine, une blanchisserie et
un local avec un magasin, qui pourrait servir de bureau; le premier
étage contient six chambres. La susdite maison est située à Varna,
rue «Bela» No- 106 sur le plus bel emplacement des côtes de mer.

Adressez pour les informations à M-r Nicime B. Barouch, agent de la
«Nationala» à Varna. Messieurs Panidjersky et Raneoff avocats à Varna,
à l'Administration Générale de la «Nationala» à Sophia et à la Direction
Générale de la Société d'assurance «Nationala» à Bucarest.

(10—24)

ΠΩΛΕΙΤΑΙ ΧΑΡΤΗΣ ΠΡΟΣ ΠΕΡΙΤΥΛΑΙΕΙΝ ΔΙΑ-
ΦΟΡΩΝ ΕΙΔΩΝ ΜΕ ΤΟ ΚΟΙΛΟΝ